

Betreft VNCI Reactie op de Internetconsultatie van het Besluit regeling uitgebreide producentenverantwoordelijkheid.

Graag maken wij gebruik van de mogelijkheid te reageren op de consultatie voor het Besluit regeling uitgebreide producentenverantwoordelijkheid.

Algemeen

Bij de wijziging van de richtlijn afvalstoffen heeft de Uitgebreide Producenten Verantwoordelijkheid (UPV) meer aandacht gekregen. De implementatie van de (minimum) regels wordt aangegrepen om in Nederland alle regelingen voor producentenverantwoordelijkheid te harmoniseren. Dat steunen wij uit oogpunt van duidelijke wetgeving. Wel verzoeken te optimaliseren dat het nodige maatwerk mogelijk blijft voor zover de richtlijn dat toestaat.

Het besluit regelt de minimumvoorwaarden waar een regeling aan moet voldoen. Daarbij is de voorgestane één op één implementatie niet consequent toegepast. Niet alleen de definities, ook termijnen en verplichtingen zijn hier en daar veranderd. Dat leidt tot ongewenste situaties.

Stof, mengsel, product

De richtlijn spreekt consequent van producten en producenten, zonder deze overigens te definiëren. Het Nederlandse voorstel definieert deze wel. Door onder product zowel stoffen, mengsels als producten te verstaan verbreedt Nederland de reikwijdte. Deze definitie leidt tot verwarring omdat zij niet aansluit bij Europese regels.

Stoffen en mengsels zijn geen synoniem voor producten. Stoffen en mengsels zijn begrippen waarbij vooral de chemische eigenschappen bepalend zijn. Indien een object meer door de vorm dan door de chemische samenstelling wordt bepaald noemt men dit in Europese regels een voorwerp. (CLP verordening artikel 2).

Wat onder product wordt verstaan is duidelijk verwoord in de Europese richtlijn voor productaansprakelijkheid: "elk roerend goed, met uitzondering van landbouwgrondstoffen en producten van de jacht, ook indien het een bestanddeel vormt van een ander roerend of onroerend goed".

Hetzelfde geldt voor de definitie van producent. Ook daarvoor geeft de Afvalstoffenrichtlijn geen definitie. De CLP verordening spreekt over fabrikant van voorwerpen. De richtlijn productaansprakelijkheid over "de fabrikant van een eindproduct, de producent van een grondstof of de fabrikant van een onderdeel, alsmede een ieder die zich als producent presenteert door zijn naam, zijn merk of een ander onderscheidingsteken op het product aan te brengen".

Daarnaast wijzen wij op het Besluit beheer verpakkingen waarin de verschillende begrippen: producent of importeur, op de markt aanbieden en in de handel brengen zijn gedefinieerd terwijl dat in het voorstel allemaal onder een noemer is gebracht.

Met het oog op duidelijkheid in de regels zien wij graag dat nauw wordt aangesloten bij de Europese richtlijnen. Dat past ook bij de zuivere implementatie die het voorstel volgens de toelichting voorstaat.

Opgelegde UPV

Volgens de richtlijn kan een Lidstaat een UPV ook opleggen. Dit is vastgelegd in de Wet Milieubeheer. Bij ministeriele regeling wordt bepaald welke stoffen, mengsels of producten dan worden aangemerkt als afvalstoffen waarvoor de UPV geldt. De verwarring tussen stoffen, mengsels en producten doet zich ook hier gelden.

Alvorens de overheid overgaat tot het opleggen van een UPV zou daarover vooraf overleg met het bedrijfsleven moeten zijn. Een verplichte voorhang lijkt ons daarvoor de aangewezen weg.

Geografisch gebied

De producent moet zorgen voor een passend innamesysteem. Passend is in ieder geval dat het innamesysteem in heel Nederland gedurende het hele jaar beschikbaar is en niet beperkt is tot gebieden waar het beheer het meeste winstgevend is (art 2 lid 2 a). Nederland kiest hier dus voor het hele gebied en sluit de mogelijkheid voor beperkter gebied uit.

De richtlijn schrijft voor dat de verplichtingen voor de producent met UPV "een duidelijk omschreven geografisch gebied product en materiaal bestrijkt zonder dit te beperken tot gebieden waar inzameling en beheer het meest winstgevend zijn"

Wij stellen voor de Nederlandse toevoeging dat elke regeling voor heel Nederland moet gelden weg te laten. Een integrale milieu analyse zou voorop moeten staan. Per regeling kan dan beoordeeld worden of wordt voldaan of aan het criterium uit de richtlijn dat stelt dat een regeling niet beperkt mag zijn tot alleen de winstgevendende gebieden. Er kunnen milieu redenen zijn, bijvoorbeeld transport, die beperking tot bepaalde gebieden kunnen verantwoorden.

Melding

Volgens het voorstel moet de producent binnen 6 weken nadat een UPV van toepassing is geworden bij de minister een melding doen .

De richtlijn stelt hiervoor geen termijn. Bovendien is een termijn van 6 weken absoluut te kort om de keuze te kunnen hebben bepaald en de informatie beschikbaar te hebben. Vooral bedrijven die niet rechtstreeks bij de totstandkoming van een UPV betrokken zijn geweest moeten een weloverwogen keuze kunnen maken of zij zich willen aansluiten bij een collectief systeem. De ervaring met het verpakingsconvenant liet ook zien dat bewustwording van de nieuwe verplichting en daarna de keuze voor het al dan niet aansluiten en bij welke organisatie enige tijd vergt.

Door de termijn in het Besluit open te laten kan hier via maatwerk voor elke UPV tot een weloverwogen keuze worden besloten.

Bij de melding moet een inschatting worden gegeven van de hoeveelheden die de producent jaarlijks op de markt verwacht te brengen. De richtlijn eist dit niet. Bovendien is dit bedrijfsvertrouwelijke informatie die mededingsrechtelijk gevoelig is. Bedrijven kunnen deze informatie uit dien hoofde dan ook niet geven.

Wij verzoeken u alle in het voorstel gestelde eisen te toetsen aan de tekst van de richtlijn en de noodzaak van extra eisen kritisch te bezien.

Tot slot

Uiteraard zijn wij graag bereid het bovenstaande toe te lichten.

Met vriendelijke groet,

Mr. Jos Roosen

roosen@vnci.nl

M: 06 41 12 92 52

Loire 150, 2491 AK Den Haag
Postbus 443, 2260 AK Leidschendam